

der har indgivet anmeldelsen, foretager yderligere undersøgelser, jfr. § 41.

Som eksempel på oplysninger, der kan give anledning til krav om supplerende undersøgelser, kan nævnes, at stoffet agtes anvendt på en sådan måde, at det formodes at give særlige miljøproblemer eller særlige sundhedsproblemer. Kravene til supplerende undersøgelser kan da tænkes at gå ud på, at der foretages visse langtidsforsøg, f.eks. til belysning af om stoffet er kræftfremkaldende i dyreforsøg, om det akkumulerer i fødekæder eller medfører ændringer i arveanlæggene.

Til § 14 og § 15.

Bestemmelserne uddyber betydningen af en anmeldelse. Der er ikke tale om, at ministeren f.eks. garanterer for stoffets ufarlighed eller godkender stoffets anvendelse.

Bestemmelsen i § 14, stk. 2, indebærer bl.a., at en producent eller importør ikke ved at indgive en ufuldstændig anmeldelse kan skaffe sig en uberettiget fordel, f.eks. ved at bringe et nyt stof i handelen uden at have foretaget de fornødne undersøgelser. Bestemmelsen muliggør dog, at en uvæsentlig fejl eller mangel ikke vil medføre et påbud om udskydelse af salgstidspunktet.

Anmeldelsen og behandlingen af denne skal sikre, at stoffet, hvis dets egenskaber berettiger dertil, klassificeres i fareklasse og sælges med den fornødne mærkning. Anmeldelsen skal åbne mulighed for, at der iværksættes videregående undersøgelser, hvis undersøgelsesresultaterne – som meddelt i anmeldelsen, sammenholdt med oplysninger om den producerede eller importerede mængde af stoffet – gør det påkrævet. Det samlede resultat af basisundersøgelserne, oplysningerne om stoffets mængde og anvendelse og resultatet af eventuelle videregående undersøgelser skal danne grundlag for eventuel senere regulering af stoffets anvendelse.

Bestemmelsen i § 15 er ikke til hinder for, at ministeren kan tillade en anden klassificering og mærkning, såfremt anmelderen på grundlag af nye oplysninger om stoffet stiller forslag herom. Sådanne evt. nye oplysninger skal anmelderen i øvrigt efter § 16 underrette ministeren om.

Til § 16.

Bestemmelsen, som omhandler forpligtelsen for alle, der har anmeldt et stof, tilsigter, at der skal tilgå ministeren oplysninger, dersom et anmeldt stof sælges til væsentligt ændret anvendelse, i væ-

sentligt forøget mængde eller med ændret indhold af urenheder. Endvidere skal producenter og importører af et anmeldt stof holde ministeren underrettet om eventuelle nye erfaringer om et anmeldt stofs virkninger på mennesker, husdyr og miljø. Bestemmelsen vil således tilgodese myndighedernes ønske om åjourføring af de oplysninger, der foreligger om et stof, og ønsket om, at alarmerende ny viden om stoffets farlige egenskaber ikke lovligt skal kunne tilbageholdes af producenter eller importører.

Til § 17.

Der er under forhandlingerne om den ovenfor omtalte 6. ændring af 1967-direktivet fra alle medlemsstaters side udtrykt tilslutning til princippet om, at anmeldelse i én medlemsstat i fællesskabet skal gælde som anmeldelse i samtlige medlemsstater. Bestemmelsen åbner mulighed herfor. Ordningen tænkes gennemført således, at de enkelte medlemsstater via EF-kommissionen fremsender anmeldelserne til de øvrige medlemsstater. Den enkelte medlemsstat kan herefter afgøre, i hvilket omfang den ønsker at foretage en nærmere gennemgang af de modtagne oplysninger, og kan i ønsket omfang gøre sine synspunkter gældende overfor den medlemsstat, hvor anmeldelsen er indgivet.

Med ordene »på visse betingelser« gives der ministeren mulighed for at fastsætte regler, hvorefter f.eks. en importør skal meddele, at et stof, der er anmeldt i en af de øvrige medlemsstater, nu sælges her i landet.

Til § 18.

Med denne bestemmelse åbnes mulighed for, at ministeren kan inddrage grupper af eksisterende stoffer, som ikke er omfattet af anmeldelsesordningen. Noget sådant vil i første række komme på tale om stoffer, som efter foreliggende oplysninger kan mistænkes for at have for eksempel kræftfremkaldende virkninger eller tendens til ophobning i miljøet.

Ofte kan eksisterende stoffer være farligere end nye stoffer. Når man dog i første omgang begrænser sig til at forlange nye stoffer undersøgt og anmeldt, skal det ikke tages som udtryk for, at man – hos myndighederne og i administrationen – har tilstrækkeligt kendskab til alle eksisterende stoffers egenskaber og virkninger. Men at udstrække anmeldelsesordningen til at omfatte *alle* stoffer må anses for at være uoverkommeligt såvel for myndighederne som for industrien.